

Brajerski Tadeusz, ur. 14 XI 1913 r. w Żabnie k. Krasnegostawu, zm. 24 VII 1997 r. w Lublinie, prof. doc. dr, dziekan WNH, językoznawca.

Po ukończeniu gimnazjum w Kraśniku w 1932 r. rozpoczął studia z filologii polskiej na WNH. W l. 1933-34 odbył służbę wojskową, a następnie wznowił naukę na KUL, gdzie w l. 1935-37 studiował też filologię klasyczną. W l. 1936-37 był urzędnikiem w Polskim Związku Zachodnim w Lublinie. W 1937 r. podjął pracę w Katedrze Języka Polskiego i Filologii Słowiańskiej KUL w charakterze asystenta wolontariusza. W 1939 r. obronił pracę maderską z zakresu filologii polskiej. Podczas okupacji niemieckiej zaangażował się w tajne nauczanie i był więziony na Zamku Lubelskim. W 1944 r. powrócił do pracy na Uczelni, gdzie został zatrudniony w Katedrze Języka Polskiego, początkowo jako młodszy asystent (do 1947 r.), później starszy asystent (do 1949 r.). W 1946 r. uzyskał doktorat na podstawie rozprawy napisanej pod kierunkiem T. Milewskiego *Ze studiów nad polskim mazurzeniem, prasł. sy, zy* (wydana w artykułach w *Ze studiów nad polszczyzną XV wieku*, „Slavia Occidentalis” 19(1948), s. 309-341) oraz *Rozróżnienie samogłosek y i w pisowni kilku polskich zabytków językowych XV w.* („Studia z Filologii Polskiej i Słowiańskiej” 2(1957), s. 58-91). W r. akad. 1946/47 prowadził zajęcia w Sekcji Filologii Klasycznej (--> Instytut Filologii Klasycznej), a 1947-49 uczył w szkole dla dorosłych w Lublinie. W l. 1949-50 był adiunktem w Katedrze Filologii Słowiańskiej, a 1950-56 zastępcą profesora. W 1951 r. objął kierownictwo w Katedrze Języka Polskiego, którą zarządzał do 1983 r. Przejściowo był kuratorem wakującej Katedry Filologii Germańskiej (1953/54) i Katedry Językoznawstwa Ogólnego (1964-77). W l. 1952-68 uczestniczył w pracach --> Senackiej Komisji Lokalowej. W r. akad. 1954/55 pełnił obowiązki prodziekana WNH. W 1956 r. na wniosek Rady WNH otrzymał stopień docenta, co zatwierdziła Centralna Komisja Kwalifikacyjna dla Pracowników Nauki. W 1959 r. został mianowany profesorem nadzwyczajnym. W r. akad. 1959/60 sprawował urząd dziekana WNH. W 1969 r. uzyskał tytuł profesora zwyczajnego. Po przejściu na emeryturę prowadził w l. 1984-90 zajęcia zlecone. Był członkiem m.in. Lubelskiego Towarzystwa Naukowego, Polskiego Towarzystwa Językoznawczego oraz TN KUL. Przez wiele lat pełnił funkcję kuratora Sekcji Językoznawczej --> Koła Polonistów Studentów KUL.

Wydał m.in. prace *Język staro-cerkiewno-słowiański. Podręcznik dla polonistów* (Lublin 1964, 1990⁷) oraz *O języku polskim dawnym i dzisiejszym* (Lublin 1995), a także opublikował liczne artykuły gł. na łamach czasopism: „Języka Polskiego”, „Prac Filologicznych”, „Roczników Humanistycznych”, „Slavia Occidentalis” oraz „Studiów z Filologii Polskiej i Słowiańskiej”. We współpracy z J. Starnawskim opracował i przygotował do druku dzieło Konstancji

Benisławskiej *Pieśni sobie śpiewane* (Lublin 1958).

KUL-50 (passim); Z. Leszczyński, *Tadeusz Brajerski wychowanek i profesor Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego*, BInf 13(1984), z. 1-2, s. 51-61; Karolewicz NA, t. II, s. 22-24 (bibliografia); KUL-75 (passim); MemKUL, s. 19.

Grażyna Karolewicz